

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

BUFFETJOMFRUEN FRA LUNDEHUSKROEN

PROGRAMMER
CREDITS MM.

1.

Buffetjomfruen fra Lundehuskroen.

Drama i 16 Afdelinger.

(Danske Skuespillere).

Karl er Opvarter og Ellen Buffetjomfru i det lille Gæstgiveri Lundehuskroen tæt udenfor Hovedstaden. De har nu været forlovede i 4 Aar og i den Tid troligt lagt Skilling til Skilling med det Maal for Øje, en Gang i en ikke altfor fjærn Fremtid at kunne sætte Fod under eget Bord, som Vært og Værtinde i et lille Provinshotel. Karl imødeser denne Dag med Længsel, for i Længden vil han dog ikke kunne holde ud at se paa den Behandling, der bydes hans Kæreste; han véd jo nok, at for det første er det jo ikke saa slemt ment fra Gæsternes Side, og for det andet véd han, at han fuldt ud kan stole paa sin Kæreste — men alligevel. — Som nu den Herre, der kom for lidt siden; han havde sét paa Ellen med nogle Øjne saa brændende og griske, at Karls Blod kogte derved — hvad er det? det er jo Ellen, der skriger! Ud styrter Karl og kommer tidsnok til at se Ellen kæmpende for at vride sig ud af den Fremmedes Favntag; i et Spring er Karl derhenne og slynger den nærgaaende Gæst til Side med et kraftigt Stød. Den Fremmede bliver rasende, og Værten, der selvfølgelig tager Gæstens Parti, vil øjeblikkelig jage Karl paa Porten, da besinder den Fremmede sig, et ondt Smil glider over hans Ansigt, nej, han skal faa en endnu bedre Hævn over denne uforskammede Slyngel, og han gaar i Forbøn for Karl hos Værten, siger at Skylden egentlig var hans, og at han forsaavidt godt kan forstaa Karls Hidsighed. Alt ender saaledes i Fred og Forsoning, og da Gæsten noget efter tager Afsked, skilles man i bedste Forstaaelse. Ingen har nemlig lagt Mærke til, at han i et ubevogtet Øjeblik har sét Lejlighed til at stikke sin Tegnebog ned i Karls Jakke, der hænger henne paa Væggen, saa da han nogen Tid efter vender tilbage og spørger efter Bogen, er der ingen, der har sét den. Ja, han vil naturligvis ikke udkaste nogen bestemt Mistanke, men den er forsvunden her — og ganske rigtig, den findes i Karls Lomme! Al Nægten er overflødig, Indicierne er for tydelige! Stakkels Karl og Ellen, hvad hjælper Bønner og Taarer, Tegnebogen er funden i Karls Lomme og dermed Basta. Karl dømmes paa Indicier, uagtet hans Defensor, som under en Samtale med Karl og Ellen har faaet Tillid til Parret, gør sig kæmpemæssige Anstrengelser. Efter Karls Dom-

fældelse bliver Ellen ogsaa jaget væk — hun har naturligvis været Hæler! — og da det er umuligt, for hende at faa en ny Plads med en saadan Fortid, synker hun snart ned i Fattigdom og Elendighed. Ussel og forkommen gaar hun en Dag paa Gaden, da hun møder Karls Defensor. Han kender hende straks igen og ynkes hjærtelig over hendes Elendighed. Han sér straks, at hun først og fremmest maa have Mad og tager hende med ind paa en Café. Medens han sidder og glæder sig over hendes Appetit, bliver de pludselig begge opmærksomme paa en Stemme i Kabinettet ved Siden af; — det var jo den Fremmede, der bragte Karl i Fængslet! Men hvad er det? — under Selskabets støjende Latter fortæller han en Historie om, hvordan han engang straffede en knibsk Pige og hendes storsnude Kæreste! Og Gudskelov — alt Ondt hævner sig i denne Verden. Slynglen har her vidnefast afsløret sig selv, og inden ret længe har han indtaget Karls Plads i Fængslet, medens den Erstatning, Karl fik, satte ham i Stand til at naa Ønskernes Maal: det lille Provinshotel.